

положення виконавчих гідроциліндрів залежно від технологічних операцій, що виконуються автогрейдером. У процесі роботи студенти запропонували модернізувати конструкцію механізму кріплення гідроциліндра винесенням тягової рами убік, що дозволяє зменшити нерівномірність навантаження виконавчих гідроциліндрів підвіски робочого обладнання з ціллю збільшення ефективності роботи автогрейдерів за рахунок зменшення відмов. Результати проекту презентувалися під час практичного заняття. Студенти, які працювали над проектом, відзначили, що їм сподобалася така діяльність не лише тому, що цікавою є тема, але й тому, що вони мали змогу самостійно обирати напрямок пошуку, їм не нав'язувалися конкретні задачі, як це зазвичай робиться у процесі навчання дисципліни.

У межах дисципліни «Динаміка і міцність будівельних і дорожніх машин» ми запропонували студентам автомобільно-дорожнього університету підготувати другий проект за темою «Підвищення ефективності використання робочого обладнання автогрейдера стабілізацією навантаження механізму підвіски тягової рами». Під час наради у процесі спільного обговорення було конкретизоване завдання: провести аналіз досліджень, присвячених засобам підвищення ефективності і зменшенню навантаження при роботі механізму підвіски тягової рами автогрейдера. Для роботи над проектом студенти, за бажанням, об'єдналися у робочу групу, що складалася з п'яти осіб. Група мала два тижні на підготовку.

В якості координатора проекту виступав викладач. Щотижня він проводив консультації (наради), на яких студенти звітували про хід виконання завдання. Також тричі на тиждень студенти мали змогу консультуватися з викладачем у Skype (час консультацій встановлювався з урахуванням потреб студентів). Остання нарада була присвячена підготовці до виступу на підсумковому занятті. Координатор (викладач) аналізував спосіб і форму представлення результатів дослідження, давав поради, наприклад, додати фото тягової рами автогрейдерів.

Відзначимо, що зв'язок завдання з професією настільки зацікавив майбутніх інженерів, що серед тих, хто забажав брати участь у проекті, були й такі студенти, які зазвичай не виявляють активності у навчанні дисципліни. Учасники робочої групи самостійно розподіляли обов'язки. Про результати роботи студенти звітували на практичному занятті, використовуючи для наочності мультимедійний проектор. Електронні презентації містили фото тягової рами автогрейдерів. Ті члени академічної групи, які не брали участь у проекті, слухали звіт з зацікавленістю, ставили запитання.

Висновки. Вважаємо, що робота над проектами має велике позитивне педагогічне значення, оскільки активізує пізнавальну діяльність студентів. На етапі самоаналізу, а потім захисту проекту студенти найдетальнішим чином аналізують логіку, обрану проектувальниками, причини невдач тощо. Розуміння помилок мотивує до повторної діяльності. Такий досвід творчого пошуку, аналізу, безумовно, знадобиться майбутнім інженерам у професійній діяльності.

ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ

Васильченко Д.

Науковий керівник: доц. Сабатовська-Фролкіна І.С.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

aoz_rabota@ukr.net

Вступ. Однією з найважливіших проблем, що стоять перед вищою школою, є підвищення якості підготовки фахівців, а особливо викладачів, які мають брати на себе відповідальність вчити інших. Майбутнім викладачам необхідно не тільки отримувати певні знання у відповідності до програм навчальних дисциплін, оволодівати уміннями і навичками використання цих знань, методами дослідницької роботи, але й уміти самостійно набувати нових наукових

відомостей. Тому важливого значення набувають так звані технології навчання, використання яких у підготовці педагогів вищої школи спрямоване на формування необхідних професійних компетенцій.

Мета. Розкрити сутність та значення інтерактивних технологій навчання у підготовці майбутніх викладачів.

Матеріали та методи. Проведений аналіз літературних джерел дозволяє свідчити, що поняття «технологія» виникло у зв'язку з технічним процесом і відповідно до словникових тлумачень (techne – мистецтво, ремесло, наука – logos – поняття, вчення) є сукупністю знань про способи і засоби обробки матеріалів. Технологія містить також і мистецтво оволодіння процесом, в результаті чого персоніфікується. Технологічний процес завжди передбачає певну послідовність операцій з використанням необхідних засобів (матеріалів, інструментів) та умов. Технологія в процесуальному значенні відповідає на питання: «Як зробити, з чого і якими засобами?». До існуючих ознак технології відносять стандартизацію, уніфікацію процесу і можливість його втілення стосовно до заданих умов.

Педагогічна технологія розуміється як системний метод створення і визначення всього процесу викладання і засвоєння знань з технічними і людськими ресурсами та їх взаємодію, що ставить своїм завданням оптимізацію форм освіти. Серед сучасних інтерактивних технологій навчання особлива увага приділяється сукупності методів, спрямованих на взаємодію між усіма учасниками освітнього процесу, особливо при проведенні семінарських і практичних занять.

Так, наприклад, одним із найбільш ефективних і поширених методів навчання є аналіз конкретних ситуацій щодо організації активної пізнавальної діяльності майбутніх викладачів. Цей метод розвиває здібність до аналізу життєвих і професійних завдань, критичне мислення; більш осмислено сполучати теоретичні знання з практикою, формувати навик оцінки альтернативних варіантів в умовах невизначеності, точно виражати свою точку зору і аргументувати її, формувати навик вирішення комплексних завдань, що має важливе значення для практичної діяльності майбутнього педагога вищої школи. Все частіше використовуються: метод ситуаційного аналізу, що містить аналіз конкретних ситуацій (ситуаційні завдання, ситуаційні вправи), метод ситуаційного навчання – метод кейсів.

Достатньо дієвими з точки зору вдосконалення педагогічної діяльності є ігрові методи, що характеризуються наявністю ігрових моделей викладача, процесу або діяльності; активізацією мислення й поведінки студента; високим ступенем задіяності в освітньому процесі; обов'язковістю взаємодії студентів між собою та викладачем; емоційністю і творчим характером заняття; самостійністю студентів у прийнятті рішення; їх бажанням набути вмінь і навичок за відносно короткий термін. В процесі підготовки до ділової гри у майбутніх викладачів з'являється мотив для активного пошуку діагностичної інформації відповідно виконуваній ним ролі, виробляються навички роботи з отриманою інформацією. Здобувач педагогічної освіти також виробляє навичку контролю своєї поведінки, вчиться адекватно сприймати і аналізувати думку інших.

Методика використання інтерактивних технологій має складатись з наступних етапів:

1. Підготовка до проведення заняття, в якому формулюється мета та часове обмеження певної гри, оцінки її навчального потенціалу, підготовки сценарію, часового структурування ігрових етапів (мотиваційного, діяльнісного, рефлексивного, контрольного-оцінювального), підготовки необхідних матеріалів та обладнання, розробки інструкції для гравців (мета, завдання, правила, умови, ігрові дії).

2. Проведення гри, яке передбачає роботу студентів як вияв їхньої фізичної, психологічної та професійно спрямованої активності. Дана діяльність регулюється поставленою метою і має наступні ознаки: передбачення кінцевого результату та усвідомлення можливості його досягнення, оцінювання процесу та результатів своєї праці, планування своїх дій, гармонізація внутрішньої і зовнішньої діяльності.

3. Етап аналітичного оцінювання, який передбачає узагальнення результатів гри, визначення студентами позитивних результатів проведеної гри для власного професійного та

особистісного розвитку, формулювання висновків, виявлення недоліків та пошук шляхів удосконалення ігрової взаємодії для використання даної методики в майбутньому.

Висновки. Використання інтерактивних технологій навчання в підготовці майбутніх викладачів дозволяє успішно розвивати їх професійність, стимулювати і активізувати пізнавальну діяльність, досягати високого ступеня самостійності.

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Герасимчук Н.М.

Науковий керівник: викл. Науменко Н.В

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

nino.gerasimchuk@gmail.com

Вступ. Зростаючі вимоги до якості навчання у ЗВО відповідно до «Національної програми по підготовці кадрів» вимагають використання нових методів і засобів навчання. Для успішної професійної підготовки високо кваліфікованих фахівців у нових соціально-економічних умовах на перший план виходить особистість студента, здатність його до самостійності прийняття рішення, ведення їх до виконання, тобто освіта стає особистісно орієнтована.

Сьогодні основні методичні інновації у вищій школі пов'язані із застосуванням інтерактивних методів навчання, основаних на принципах взаємодії, активності студентів, опорі на колективний досвід, обов'язкового зворотного зв'язку.

Метою дослідження є вивчення впливу інтерактивних методів навчання на підготовку студентів медиків.

Матеріали та методи: теоретичні: аналіз наукової літератури для визначення стану розробленості досліджуваної проблеми; практичні: опитування, бесіди, спостереження, тестування для виявлення доцільності впровадження технології інтерактивного навчання у підготовці майбутніх лікарів.

Отримані результати. Суть інтерактивного навчання полягає у тому, що практично усі присутні виявляються залученими в процес пізнання. Здобувачі освіти мають можливість розуміти та аналізувати з приводу того, що вони знають і думають. Спільна діяльність студентів у процесі пізнання, освоєння навчального матеріалу означає, що кожен вносить свій особливий індивідуальний внесок, йде обмін знаннями, ідеями, способами діяльності.

Для вирішення виховних і навчальних завдань викладачем можуть бути використані наступні інтерактивні методи: ділова гра, метод рольових ігор, кейс-метод (метод випадків і ситуацій), ПОПС-формула, метод мозкового штурму, круглий стіл, клінічні розбори та ін. Усі методи орієнтовані на активацію пізнавальної діяльності та реалізацію потреб студентів, тому особлива увага приділяється створенню атмосфери співробітництва, взаємодії в якій учасники процесу більш мобільні, відкриті й активні. Одне із стратегій інтерактивного навчання – це робота в малих групах, яка дає всім учасникам (в тому числі і сором'язливим) можливість брати участь у роботі, практикувати навички співробітництва, міжособистісного спілкування, що часто буває неможливо у великому колективі.

З перерахованих інтерактивних методів навчання на кафедрі пропедевтики внутрішньої медицини №1, основ біоетики та біобезпеки ХНМУ використовуються рольові ігри, кейс-метод, ПОПС-формула, проведення студентських конференцій та олімпіад.

Специфіка *ділової гри* полягає в тому, що вона активізує отримані теоретичні знання, переводить їх у практичну діяльність. Однією з особливостей методу є створення проблемних ситуацій, під час яких спостерігаються індивідуальна реакція студентів на проблему, варіанти її